Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

+ *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.

+ *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.

+ *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.

+ *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via `http://books.google.com`

PAMFLET
26087
Digitized by Google

Digitized by Google

55694.
192
F 74

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

VADERLANDSCHE

POËZY.

Digitized by Google

Digitized by Google

492 F-75 L

Vaderlandsche

POËZY.

26084

TE KAMPEN, BIJ

W. J. TIBOUT.

1830.

gedrukt te Amsterdam bij
21 dec. 1830. Jacques Tjeenk
W. Tibout Kampen Dec 1830
Digitized by Google

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Digitized by Google

VOORREDE.

GELIEFDE LANDGENOOTEN!

De teisterende rampen, waaraan ons dierbaar Vaderland thans lijdt; de verraderlijke aanslagen van woeste horden oproerlingen; het schenden van het wettig gezag; het te wapen snellen van duizenden regtgeaarde Hollanders: het sneuvelen van dappere helden, door het verraderlijk staal der muitelingen, en de dapperheid, grootheid en deugd in onze brave Krijgshelden, dreven deze weinige dichtstukjes ten boezem uit.

Nimmer had ik voorzeker besloten dezelve mijnen Landgenooten in druk aan te bieden: dan het aanzoek van deze en gene mijner kennissen, dat ik dezelve voor mijn vertrek als Vrijwillige Schutter in het licht mogt geven, deed mij hiertoe, schoon aarzelend, besluiten.

Voor-

Digitized by Google

Voorzeker zullen deze eerstelingen menige schipbreuk op der recensenten zee lijden, en mogelijk menigeen ontmoeten die van oordeel is, dat deze weinigen niet in de letterwereld hadden behooren te worden ingelijfd. — Dan ieder denke, wat hij geliefd te denken: mijn geweten is gerust, dat het niet uit zucht, of streven naar eigen grootheid is, maar alleen de uitboezemingen zijn van hem, wiens hart voor Vaderland en KONING *klopt; die gaarne alles opoffert om zijn' dierbaren geboortegrond te bewaren en te beschermen, en alles aanwendt om zijne Landgenooten op te wekken en aan te sporen, om het sints eeuwen beroemde plekje gronds te helpen verdedigen.*

Ziet daar dan, geliefde Landgenooten! u dezen kleinen bundel aangeboden; in hope dat dit offer, op het altaar des Vaderlands gebragt, u welgevallig moge wezen.

Hoogeveen,
den 15 November 1830.

J. v. d. VEEN Az.

AAN

Digitized by Google

AAN MIJN VADERLAND.

Helaas! mijn dierbaar Vaderland!
Voor u klinkt mijne snaar.
Helaas! u dreigt een muitend volk,
een toomeloöze schaar;
Een woeste schaar, door muiterij
en roofzucht aangevuurd.
En door gevloekter hoofden nog
tot roof en moord gehuurd.
Helaas! wie stuit dat plund'rend graauw?
wie keert het helsch verraad?
Ach! wie verhoedt dat 't dierbaar land,
thans niet te gronde gaat?

Digitized by Google

Een land, zoo rijk aan helden eens,
dat zege op zege zag,
Dat ied're vijand knielen deed,
voor Hollands glorie vlag: —
Een land, en volk alom beroemd,
dat tachtig jaren streed,
Dat Gal en Brit te zaam vereend,
zijn grond ontwijken deed;
Dat later zich van 't Fransche juk,
van schande heeft bevrijd: —
Dat, waar ze vocht, steeds overwon, —
en nooit vreesd' in den strijd.

Dat Trompen, en de Ruiters had,
de bliksemen ter zee,
Die nimmer keerden uit den slag
of bragten lauwren meê.
Een volk, dat, toen de Spanjaard vlood
voor Hollands dapper zwaard,
Door heel Europa werd genoemd
het dapperst volk der aard;
Dat oude volk wordt aangerand,
der vrijheids eigendom. —
Verwoesting nadert, moordzucht brult
de dapperheid is stom! —

He-

Digitized by Google

Helaas! slaapt d'oude dapperheid!
teelt 't land geen helden meer,
Die 't Vaderland in bangen nood
beschermen als weleer?
Waar blijft het kroost van Maurits thans?
waar blijft dat heldenras,
Dat, sedert jaren, eeuwen her
de schrik des vijands was?
Slaapt ook de Ruiters heldenkroost?
ontzinkt aan elk den moed
Nu 't snood, ondankbaar Belgie ons
tot in de hartaâr wroet?

Neen! 't edel nakroost sluimert niet!
nog leeft de dapperheid!
Nog strijdt als vroeger 't dapper volk
Vol moed en wijs beleid!
Snelt zangster! waar de Schelde stroomt,
snelt ijlings met mij meê,
Antwerpens citadel wijst u
den dapperen CHASSÉ.
Snelt heen, aanschouwt den grijzen held,
waarvoor de muiter beeft.
Ligt daar 't gordijn, — toon 't Vaderland
dat het nog helden heeft.

Digitized by Google

Aanschouwt daar d'edlen Tielenaar,
getrouw aan eed en pligt,
Die nimmer zijne woorden breekt,
wat ontrouw men ook sticht.
Hij handelde met 't muitend schuim:
men staakt een wijl 't gevecht,
Terwijl 't verbond van wederzij
den eed werdt opgelegt:
Doch 't vuig gebroed kent eed noch trouw,
't verbreekt 't gegeven woord,
Het vuurt op Hollands wapenstoet,
het plundert en het moordt.

Doch schoon de Belg zijn eed verbrak
en bitter woedend strijdt,
Wacht hij het eind der schorsing af,
verbeidt vol moed dien tijd.
Dáár naakt de tijd, het uur verschijnt:
ontheven van zijn woord,
Rigt hij zich naar zijn dappren heên,
door heldenmoed gespoord;
En daadlijk dondert 't bommen vuur
op 't muitend volk ter neêr,
En telken reis herhaalt de held
het dondrend schieten weêr.

CHAS-

Digitized by Google

CHASSÉ kent eergevoel en wraak,
maar ook meêdogenheid.
Hij wischt en droogt ook tranen af,
door d'onschuld bang geschreid.
In hem stroomt nog het oude bloed,
dat deugd aan grootheid paart,
En dat schier iedren vijand dwingt
dat hij op Holland staart.
Heil ons! de dappre Gelderschman
houdt heel de stad in dwang;
Hij zwicht niet voor de muiterij
al wordt het eens zoo bang.

Heil ons! mijn dierbaar Vaderland,
nog leeft tot Hollands troost,
Het onvergeetbaar heldenbloed
in Hollands dapper kroost!
Ja! d'oude dapperheid herleeft,
die niets dan vrijheid kent,
Die nimmer hare eeden breekt
of heil'ge pligten schendt;
Nog leeft het nakroost van een volk
dat ieder wêerstand bood;
Nog leeft haar moed, — nog is haar leus:
vervinnen of den dood!

Digitized by Google

VRIJHEID EN DAPPERHEID.

DE VRIJHEID.

Helaas! helaas! mijn roem is dan vervlogen,
Mijn altaar wordt verguisd, mijn tempel snood onteerd;
Helaas! 'k ben banneling en zie met schreijende oogen
Op Holland thans ter neêr, waar 'k eeuwen werd geëerd.

Helaas, — mijn God! — men eischt mijn bloed, mijn leven!
De vrede zit en schreit, — de dapperheid zwijgt stil;
Men eischt mijn dood — o God, moet ik voor muiters beven,
Ik! eeuwen lang geëerd — helaas — is dat uw wil?

Ach

Digitized by Google

Ach zend' uw Englen dan — in 't slaafsche Holland neder
Haal m' ongeschonden weêr, in 's hemels heiligdom:
k Verlaat de Ruiters Kroost — 'k keer naar uw woning wedet
Want Hollands dapperheid — en heldenmoed is stom.

DE DAPPERHEID.

Wat klaagt gij, fiere maagd? Zoudt gij dit oord ontwijken.
Waar uwe tempel steeds, uw altaar jaren stond! (ken.
Wiens naam in Hollands vlag, voor eeuwen reeds mogt prij-
Gij schuwt thans dezen plek, deez vrijgevochten grond?

Zou Hollands heldenmoed en dapperheid thans slapen?
Neen! edle vrijheid neen! hun moed die nimmer beeft
Beeft nu — en eeuwig niet. Nu dood en schande gapen.
Ziet gij dat dapperheid, in iedren telg herleeft.

Zij leeft der vad'ren roem, en gij zult bij haar leven.
Uw ongeschonden naam, word' nimmer aangerand;
Wij strijden steeds voor u — en eer wij u begeven
Treff' ons de donder Gods, verzinke ons Vaderland!!

Digitized by Google

Ja! liever onder 't puin van 't Vaderland begraven,
Vernietigd en verminkt, eer u den troon ontzegd:
Wij zwoeren u eens trouw — en daden zullen 't staven:
Dat d'oude dapperheid, voor Hollands vrijheid vecht.

DE

Digitized by Google

DE VADERLANDER.

Komt broeders, thans ten strijd gerukt,
Voor Vorst en vaderland!
Beschermen wij der vadren grond,
't Ons toevertrouwde pand!

Komt, snellen wij naar 't veld van eer,
En strijden voor den grond
Waar elk van ons geboren werd,
Waar ieders wieg eens stond.

Geen laffe vrees beknell' uw hart.
Wie vreest thans, broeders! zegt?
Hij legge zijne wapens neêr,
De roem is hem ontzegt.

Digitized by Google

Dat ieder die thans weiflend vreest
Van 't roemrijk veld verdwijn;
Dat hij vol schaamt' zijn kroost genaak'
En bloozend t' huis verschijn',

Die 't Vaderland ontrouwe wordt,
Verzinke en verga;
Hem volg' zoo lang hij leven mag,
De grootste schande na.

Hem volg' een altoos duistren nacht,
Die hem zijn schande wijt;
En 't ontrouw hart door schaamt' en smart.
Gestadig openrijt.

Dat bittre wroeging hem verzell',
Als wel verdiende straf,
Dat alles hem zijn ontrouw preek'
En pijnig' tot aan 't graf.

Dat zóó het kind der laffe vrees
In duisternis gebaard,
Van 't wisselend tooneel verdwijn,
Zóó scheide van deez' aard.

Wij

Digitized by Google

Wij kennen deze vreeze niet;
Wij gaan naar 't veld van eer;
En werpen ons vol heldenmoed
Op 't muitend schuim ter neêr.

Ons wachten lauw'ren in den strijd: —
Dat wij dan dapper zijn,
En toonen dat wij Hollands naam
Volkomen waardig zijn.

Rukt aan dan, Broeders! rukt ten strijd;
De lauwren plukken wij;
Wij geven 't graauw den nederlaag,
En Holland is weêr vrij.

TER

Digitized by Google

TER GEDACHTENIS

VAN DEN GESNEUVELDEN

J. KLINKHAMER,

Luitenant ter Zee etc.

Op den 27 *October* 1800 *en dertig.*

Helaas! KLINKHAMER is niet meer!
De dappre held ligt ginds ter neêr,
Door 't muitend graauw verslagen: —
Hij stierf, maar eeuwen zal zijn kroost,
Dat om zijn dood thans zuchten loost,
Nog van zijn moed gewagen. —

Hij

Digitized by Google

Hij bleef zijn eed en pligt gestand;
Hij stierf tot roem van 't Vaderland,
De heldendood eens braven;
Hij stierf als held den gloriedood.
Doch zijnen moed, zoo heerlijk groot,
Wordt niet met hem begraven.

Neen! juichende zal Hollands faam
Vermelden zijnen heldennaam,
En hem voor 't nakroost boeken;
Opdat zijn roem onsterflijk zij
En men bij Hollands heldenrei,
Hem niet vergeefsch zal zoeken.

Zijn aardsche zending was volbragt:
Hij werd in 't hemelrijk verwacht;
God riep hem van deez' aarde:
Hij stierf, en d'Englen daalden neêr,
En bragten 't pand den Hemelheer,
Wijl Holland droevig staarde.

Hij

Digitized by Google

Hij leeft in 't eeuwig rijk van God,
Hij leeft en bidt voor Hollands lot
En 't land zal niet bezwijken.
De hemel blikt vol liefde neêr;
God schenkt ons nieuwe helden weêr
Die d'ed'len held gelijken.

Dat wij dan langs dezelfde baan,
Die nog getuigt van zijne daân,
Zijn helden voetspoor drukken: —
Dan zal, trots aller Belgen kwaad,
Trots alle list en helsch verraad,
De zege ons gelukken!

DE

Digitized by Google

DE VRIJHEID.

Gelijk de neigende avondzon,
Die 's morgens haren loop begon, —
Neigt Hollands vrijheid ook, allengskens naar haar kimmen;
Terwijl aan 't eind der horisont,
Van d'overouden vrijen grond,
Verderf en schande ons, verwaten, tegengrimmen. —

Helaas! de vrijheid wordt beducht.
Ras is ze aan Hollands grond ontvlugt,
Zij die in vroeger eeuw, een Ruiter wou geleiden.
Ras vliedt zij uit haar heiligdom,
Helaas! — de dapperheid is stom.
De edle vrijheid schreit — Zij moet van Holland scheiden.

He-

Digitized by Google

Helaas! zij vlied uit 't vreedzaam oord,
Een grond die haar alleen behoort;
Het nakroost zucht, 't snelt naar den heil'gen tempel,
Die ledig staat, men schreit en zucht:
Ach! Hollands vrijheid is gevlugt,
En wagg'lend zinkt men neêr, op haar verlaten drempel.

Dan, neen! Godes uw zetel stond,
Sints eeuwen her, op d'ouden grond,
En wat ook wiss'len moog' gij blijft in Holland wonen;
Als gij van hier uw troon verzet
Dat dan de bliksem ons verplett',
Dat 's hemels donder dan, vernietig' Hollands Zonen!

Wij leven slechts om vrij te zijn,
En wat ook wiss'le of verdwijn',
Hoe 't wisselend lot ook woed', wij sterven nooit als slaven:
Dan liever 't graf ten buit gestrekt;
Dan eerder onder 't puin bedekt
En onder 't wagg'lend bint' van 't Vaderland begraven.

Gij

Digitized by Google

Gij, neêrgedaald van 's hemels tin,
Gij boezemt moed en kracht ons in
En leeft nog in ons land, ach, blijf hier zoo lang leven,
Verzell' zoo lange Hollands vlag
Tot aan der eeuwen jongsten dag,
Dan kunt g'u, hemelkind! weêr hemelwaarts begeven.

Digitized by Google

VADERLANDSCHE AANMOEDIGING.

Wilt gij vaderlanders heeten,
Mannen! snelt dan heen ten strijd:
Of zoudt gij uw land vergeten,
In deez' hoogst benarden tijd?

Zoudt gij Hollands bloed verzaken?
Dat u 's hemels wraak dan treff'!
Bloedrood kleuren dan uw kaken,
Bij het dondrend schuldbesef.

Dat de bliksems u verpletten,
Dat geen donder u verschoon'!
Wen ge inbreuk maakt op wetten
Door uw vaderen geboôn;

Neen

Digitized by Google

Neen! vergaat eer, aterlingen,
Daalt in 's afgronds duistren nacht,
Waar u pijn en smart omringen,
En een helsche wroeging wacht.

't Bloed dat niet van ontrouw ijze
Geve men het woudgedierte;
Geve men den raaf ten spijze,
Die om 't voedzel huilend giert.

Maar, God dank! geen Hollands harte
Schendt het oude dapper bloed,
Neen, dat paart bij vreugd en smarte
Steeds der vadren heldenmoed.

Op dan, vrije Batavieren!
Toont thans, dat gij helden zijt;
Uwe vanen zegevieren,
Zij zijn Hollands God gewijd:

Digitized by Google

Vecht met bliksemende klingen,
Dondert op het vuige ras.
Toont de snoode muitelingen,
Dat uw eer geschonden was.

Leert hen, hoe gij u kunt wreken,
Wen men u heeft aangerand:
En met u den draak dorst steken
't Vrije kroost van Nederland.

AAN

Digitized by Google

AAN

DE NAGEDACHTENIS

VAN ONZEN

ONSTERFELIJKEN DICHTER

J. F. HELMERS.

Ach HELMERS! — waart gij nog in 't leven,
Uw speeltuig zou thans toonen geven,
Veel stouter dan zij immer gaf.
Dan ach! wij missen u, gij zijt het stof ontweken,
Uw zangen klinken thans in 's hemels zaal'ge streken.
En ik treur op uw graf.

Digitized by Google

Ach HELMERS! — daal, slechts even neder,
Herhaal die stoute zangen weder,
En Hollands heldenmoed herleeft.
Ach, keer nog eens terug, o nooit vergeetbre Zanger!
In dezen bangen tijd, van dood en onheil zwanger,
Waarin uw nakroost leeft.

Uw natie, HELMERS, gaat verloren,
Het hagch'lijkst lot is haar beschoren,
Ach HELMERS — dierbre schim! daal neêr:
Daal neêr, in Hollands oord, ei, keer uit 's hemels dreven,
En zing: — voorwaar de moed zal dan herleven,
Geduchter dan weleer.

Ja HELMERS, keert gij weêr naar d'aarde,
Uw zangen van onschatb're waarde,
Ontvlammen d'ouden heldenmoed.
Al was het slechts één dag, wij zouden met u zingen,
Een heerlijk vrijheids lied, zoudt gij de lier ontwringen,
Voor Hollands heldenstoet.

Maat

Digitized by Google

Maar ach! gij keert niet weer in 't leven,
Gij zijt aan 't nietig stof ontheven.
Gij woont ver boven d'aard.
Zing dus voor ons bij God, bij Hem, dat eeuwig Wezen.
Zing, bid tot God, dat Hij ten redder ons mag wezen,
Dat Hij ons land bewaart.

Ja, HELMERS, 'k hoor alreê u zingen,
Een hemeltoon de lier ontwringen.
Heb dank, — ik ben gerust:
God zal gewis uw lied, en uw gebed verhooren,
Uit 't kwade wordt door God het goede eens geboren,
Hem is ons lot bewust.

Digitized by Google

AAN ONZE

GESNEUVELDE HELDEN.

U edlen, zij deez' zang gewijd;
U die aan 't wisslend stof, aan d' aarde zijt ontheven,
Die reeds in 't hemelrijk, bij d'Eng'len Gods moogt leven, —
Reeds burgers in het Gods rijk zijt.

U zij dit Vaderlandsche lied:
Wij zingen uwen roem, en van uw dappre Zonen,
Die zich uw heldenmoed, ten vollen waardig toonen,
Al ziet gij hunne daden niet.

Gij

Digitized by Google

Gij gingt, o dappre heldenstoet!
Gij gingt: — en wij, wij bleven droevig staren,
Maar vochten, wijl uw ziel ten hemel op ging varen,
Met een verhoogden moed.

Wij dachten aan uw heldendaân,
En uw gemis dreef sneller 't bloed door d'aders,
Wij hoorden uwen dood, wij volgden onze vaders
Langs d' eigen gloriebaan.

Gij die ons vrijheids lessen schonkt,
Hebt onzen moed ontvlamd, en in vereende koren,
Heeft elk de vrijheid thans, den eed van trouw gezworen,
Door uwen moed ontvonkt.

Wij treuren nog om uw gemis;
Doch rust — rust zacht, onsterfelijke braven!
Wij zullen heel Euroop' door onze daden staven,
Dat Holland onverwinlijk is.

Digitized by Google

WAPENLIED

Te wapen! klinkt het wijd en zijd,
Voor 't dierbaar Nederland,
Op, landgenooten! op ten strijd,
Voor Vorst en Vaderland!
Te wapen, waar de Vorst u wenkt!
Want 't bastaard kroost dat moordt:
De eer van Nassau is gekrenkt;
De Belg breekt eed en woord.

Bataven! snelt, snelt aan ten strijd,
Strijdt, houdt u kloek en fier;
Schaart u in deez' benarden tijd
Bij WILLEMS strijdbanier.
Vecht onder 't vaan der braafste Vorst,
Voor Neêrlands heil'ge zaak;
Den muitling die ons honen dorst
Wacht onz' geregte wraak.

Digitized by Google

Vorst, WILLEM bleef zijn eed gestand: —
Hoe duister 't lot ook schijn',
Hij zal, aan 't volk en 't Vaderland
Zijn eed getrouw steeds zijn.
Hij, 't hoofd van Neêrlands staatsgebouw,
Eischt ook van ons dien eed:
Komt, zweren wij dan hem ook trouw
En deelen w' in zijn leed.

Verbreken wij nooit onzen eed,
Maar blijv' men trouw in nood:
Dat geen van ons zijn pligt vergeet,
Maar trouw blijv' tot den dood!
Der vadren Heer, der vadren God
Bewaakt ons dierbaar land:
Die God besture ons aller lot,
Den muiteling ter schand!

Ten strijde dan, met 't oog op Hem,
Die Neêrland steeds bewaakt:
Komt, Broeders! hoort des Konings stem,
Geen die zijn pligt verzaakt!
Wij strijden met gewette dolk,
Gedwongen door den nood;
Wij vechten tegen 't muitziek volk
En vreezen voor geen' dood!

Digitized by Google

Wij strijden, tot den laatsten stond,
Tot Neêrland is gered;
Tot dat op onzen vrijen grond
Den muitling ligt verplet.
Wij vechten voor de heil'ge zaak,
Met 't biddend oog op God,
Geen die zich dus bekommerd maak',
God redt uit 't hagchlijkst lot!

Digitized by Google

HOLLANDS LEEUW.

Op, broeders! die geen pligt verzaakt,
Op ! gordt uw wapens aan!
De leeuw van Holland is ontwaakt,
Hij rukt ten strijde aan.
De bastaard leeuw der Belgen woedt,
Ontrust ons dierbaar land:
Bataven! strijd voor grond en goed.
Verdedigt Nederland.

De

Digitized by Google

De bastaard leeuw der Belgen naakt,
Hij geeft zijn moordzucht bot,
De Belg heeft eed en pligt verzaakt,
En drijft met ons den spot.
Te wapen dan, Bataven schaar!
Te wapen! voor ons erf;
Te wapen! 't uur der wraak is daar: —
Dat ieder muit'ling sterv'!

Komt, toonen wij d'ondankb'ren Belg,
Dat wij Bataven zijn:
Dat Hollands Kroost d'oproer'ge Belg,
Vrij onder 't oog verschijn'.
't Geduld is reeds te veel gevergd;
Onz' eer te veel gewond;
De leeuw van Holland snood getergd: —
Ziet naar de muiters rond.

Wij scharen ons aan WILLEMS zij,
Wij snellen met hem meê;
Wij weren snoode muiterij
En wenschen rust en vreê.
In 's Heeren hand berust ons lot,
Dat Holland op Hem bouw;
Zoo strijden wij met 't oog op God
En blijven WILLEM trouw.

Geen'

Digitized by Google

Geen' onzer die zich angstig maak':
Een ieder zij gerust,
Wij strijden voor de heil'ge zaak,
En zij is God bewust.
En Hij ook, vader WILLEMS God,
Was steeds der vadren Heer: —
Geen nood! Hij kent ons aller lot,
Hij schenkt de vrede weêr.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google